

“Hi ha una sobredosi de Calatrava”

“**O** siga que feu un reportatge sobre València i Barcelona... Hi vaig tot sovint, a Barcelona, i em sobta el desenvolupament del carril bici i de la societat de la innovació. El districte 22@ és l'exemple de com reconvertir una zona industrial en una àrea innovadora sense perdre'n el valor històric... De Barcelona també m'agrada el Consell de les Dones, i és que en el camp de la igualtat entre homes i dones, són capdavanters.”

—...**Com ho són en el nivell d'emprenyament amb els turistes. A València, en canvi, l'augment de visitants encara no enutja els veïns.**

—Certament, tinc amigues que viuen al centre històric de Barcelona i em diuen que allò els sembla un parc temàtic... En ocasions, això va molt lligat als creuers: gent que no està a la ciutat gaire temps però que ocupa força espai. Cal trobar un punt d'equilibri entre el gaudi dels turistes i la comoditat dels ciutadans, i cal que la gent no vinga només per passar-hi unes poques hores, com també passa amb els acomiadaments de solters. Calen plans estratègics perquè hi haja un cert nivell i una permanència: els hotelers de València es queixen de les brusques pujades i davallades de l'ocupació. Cal incentivar els sectors involucrats en el turisme i una bona rehabilitació dels centres històrics. El triangle que conformen la Llotja, els Sants Joans i el Mercat Central és una autèntica joia, però si mires què hi ha al darrere, o a Velluters, que és a tocar... No sols es tracta de recuperar la nostra història, sinó que seria una manera d'atraure més turisme.

—**Aquells que van nàixer el 1991, just l'any en què Rita Barberà accedí a l'alcaldia de València, són a punt de ser majors d'edat. Quant s'assembla la ciutat a la seua alcaldessa?**

—La ciutat és molt més moderna que no ella: hi ha més creativitat, més talent, més ampliació de drets efectius, és una ciutat més plural. Hi ha bastant massa crítica, molta gent que ha estat reconeguda per les seues aportacions a l'urbanisme, a l'arquitectura, a la innovació...

Des del juny del 2007, la socialista Carme Alborch lidera l'oposició municipal a la ciutat de València. Qüestiona el model de ciutat de Barberà, hi troba a faltar “mecanismes de participació” i es plany perquè “una part de la ciutadania està adormida”.

PRATS I CAMPS

L'altre dia vaig anar al Foment de les Arts i del Disseny (FAD) de Barcelona, perquè homenatjaven La Nau de València. Afortunadament, la ciutat és molt més vital i moderna que no l'alcaldesa. Tot i la manca d'una xarxa òptima, molts veïns es mouen amb bicicleta, i també detecte una ànsia de cultura que no trobe en l'alcaldesa ni en els pressupostos que aprova. Ací no s'ha promogut la societat del coneixement ni la relació amb les nostres universitats, malgrat el prestigi que tenen. L'alcaldesa no és la líder que cal, per tal de generar sinergies i que brolle la riquesa, allò positiu... Tampoc no veig que camine gaire ni que s'estime prou la natura, ni que protegeixca l'horta. L'alcaldesa no representa la diversitat i la riquesa de València. Jo respecte Barberà, la democràcia és la democràcia, però considere que hi ha una part de la ciutadania que és adormida.

—Comenteu que Barberà no és una alcaldessa moderna...

—...És que la modernitat no són els edificis de Calatrava, amb tot el meu respecte! La modernitat, a parer meu, és tenir més drets i que hi haja més participació, que els joves puguen viure a la ciutat i hi tinguen feina... Això és modernitat: tenir cada dia més qualitat de vida i més responsabilitats. Ací ningú no promou la participació: "Jo faig", "jo m'identifique amb València", "València sóc jo", "em sent orgullosa, tots n'estem, d'aquesta ciutat"... No, això no és modernitat. Cal més ciutadania, proporcionar més mecanismes de participació. És que ni tan sols parla la nostra llengua!

—I per què tants valencians consideren que Barberà és moderna? Es confon vitalitat amb modernitat?

—Aquesta vitalitat de què parreu, jo la veig relativa. No m'agrada parlar d'ella, m'estime més parlar de la seua política, però no veig que tinga una agenda gaire atapeïda. Mireu, a València, la desocupació és força més elevada que no a la resta de grans ciutats del nostre país, i això és per culpa de la poca planificació i perquè no s'aprofiten les oportunitats que ofereix la ciutat. Això no evita que hom puga identificar-se amb segons quins aspectes, com per exemple la Copa de l'Amèrica, que ha rebut una aportació important del govern d'Espanya, tot i que els socialistes segurament no hem sabut capitalitzar...

“L'IVAM? D'allò que era a allò que és, la diferència és abismal. El PP dirigeix tots els focus a la Ciutat de les Ciències”

—...Segurament, no. Segur.

—Segur, segur [riu]. El PP té molta habilitat a elaborar missatges curts i efectistes. En el cas de les ajudes extraordinàries als municipis que acaba d'aprovar Zapatero, a València li corresponen 141 milions, el triple de les inversions que hi fa l'Ajuntament, i l'alcaldesa es permet de dir que açò "és una aspirina". No ho és, és un tractament de fons. Sempre cauen en el victimisme, en allò de *Piove? Porco governo!*, "Zapatero no ens estima", quan aquesta mesura, per exemple, no fa sinó revitalitzar tots els municipis, independentment del color polític.

—Pels Jocs de Barcelona, l'Expo de Sevilla i la de Saragossa, l'estat va abacar-hi diners a manta. Per la Copa de l'Amèrica, en canvi, un préstec que s'ha de retornar. Aquest missatge del PP penetra i molt, en la ciutadania.

—Bé, això del préstec és cert, però no del tot. El govern espanyol ha pagat tota la promoció de la Copa de l'Amèrica a l'exterior i ha sufragat les despeses del remodelatge del port. Això a banda, hi ha un consorci en què cada administració hi posa la seua part. Després hi ha l'AVE: primer deien que no hi arribaria el 2010, ho repetien sistemàticament, i ara, quan veuen la tuneladora al barri de Sant

Marcel·lí, passen a desprestigiar l'obra. "Els passatgers es llançaran per la finestra", diuen. Doncs no: arribaran a una estació provisional, però digna. Sempre miren de destruir, com en la qüestió de l'ajuda extra del govern als ajuntaments. Que voten que no, a veure si en són capaços! Tot els sembla poc.

Des de l'època de Zaplana, el PP connecta amb l'autoestima dels valencians, i això ha coincidit amb un període de desenvolupament que els ha ajudat força, ni que fora a costa de destruir el territori i tenir pa per a avui i fam per a demà. Tant de bo la crisi faça replantejar el model.

—El ritme de creixement remet a la velocitat dels fórmula 1. Quin balanç feu del primer any del circuit urbà?

—Continue pensant que hauria estat molt millor fer-ho a Xest. Ara bé, una vegada ens hem trobat amb això, pense que s'hauria d'haver aprofitat per a millorar les infraestructures de la zona. Convide tothom a visitar l'estat d'abandonament en què ha quedat el circuit urbà: no s'hi val tot! Ni s'han tingut en compte les queixes dels veïns ni tampoc no s'ha actuat amb transparència. La repercussió econòmica tampoc no ha estat tan important... És que ni tan sols han sabut fer servir l'esdeveniment per relançar els

Poblats Marítims, a diferència d'allò que féu Barcelona amb els Jocs Olímpics i el Fòrum, que van dignificar els barris. Si només veus la foto de la fórmula 1 o de la Copa de l'Amèrica... O, també, la de la visita del papa: només que hagueren girat una mica la càmera, s'hauria vist la diferència entre allò que venen i la realitat. Si hagueren enfocat el Cabanyal, tothom hauria vist com d'específic és el barri i per què calia protegir-lo.

—És a punt d'enllestir-se l'Àgora, la darrera peça de la Ciutat de les Arts i les Ciències. Quina nota final li posaríeu, al conjunt?

—És una pregunta difícil de respondre... Depèn de com es mire, però per a mi és excessiu, sobredimensionat...

—...Hi posaríeu la torre de telecomunicacions que preveia Joan Lerma i eliminaríeu...?

—...Eliminaria alguna cosa i en modificaria alguns dels continguts. Una cosa és anar-hi a fer-se la foto i una altra de ben diferent és anar-hi a un congrés i veure tot allò per dins. El Museu de les Ciències no té prou continguts, tot just el contrari d'allò a què aspirava el projecte inicial de Joan Lerma. Quan hi vaig, veig que l'edifici no té encís, que li manca el caliu de la Mediterrània. I de grans concerts, n'hi ha haguts ben pocs. D'altra banda, l'Àgora encara no sabem ben bé per a què servirà, i el Palau de les Arts ha patit problemes de visibilitat i d'inundacions. Falten jornades de portes obertes quan no hi ha cap esdeveniment, i millor connexió amb transport públic.

Comptat i debatut, li posaria un notable pelat, a la Ciutat de les Arts i les Ciències. Em sembla una mica excessiu, una mena de sobredosi, perquè hi ha arquitectura valenciana d'alt nivell més enllà de Santiago Calatrava. Ara bé, cal valorar que a molta gent li agrada i que és un signe d'identificació de la ciutat.

—Parlem del port. Al PSPV no teniu clar quin model voleu ni com solucionar la mancança d'espai de la ZAL.

—Sempre hem pensat que calia ampliar-lo, però a Sagunt. El Ministeri de Medi Ambient ha hagut d'acceptar un pla per a fer obres al de València, i cal estar

vigilants perquè no afecte les platges. Pel que fa a la ZAL, el PSPV ha presentat un pla per a recuperar l'espai i connectar-lo al llit nou del Túria, a fi d'eliminar-hi els contenidors. L'ampliació del port ha de compatibilitzar-se amb la màxima qualitat de vida: tenim l'Albufera, el Saler, l'horta... És inestimable! Cal una gran conversa ciutadana que definesca quina façana litoral volem.

—Parleu de participació, però la discussió del nou pla general no ha cridat l'atenció dels veïns.

—Tabacalera, el Cabanyal, l'horta... Sí que hi ha molts temes que preocupen la gent. El problema és que tot això, al remat, no suma. Hi ha dispersió. Cal unir totes aquestes veus disperses.

—Potser hauria de fer-ho l'únic partit que hi ha a l'oposició municipal, que és el vostre.

—És això, que intentem ara. Ens esforçem i tenim molts projectes, però costa d'arribar a la ciutadania: mireu l'índex de lectura dels diaris, la manipulació de Canal 9... No estem satisfets amb el nostre treball, no hem complert els nostres objectius, per bé que ens voten molts.

—Parlàveu abans del Cabanyal, una lluita veïnal que no ha aturat els plans de l'Ajuntament. Casos com aquest no acaben desesperant els ciutadans crítics amb el PP?

—No ho crec. Salvem el Cabanyal ha fet una defensa exemplar durant deu anys. Però l'Ajuntament ha degradat la zona i ha fet que molts veïns demanen solucions, les que siguen. L'altre dia van enderrocar la casa de la Palmera, un indret modernista preciós que podia haver esdevingut una biblioteca o un centre de gent gran... Li ho he dit aquest matí a Rosanna Pastor, i no s'ho podia creure! Jo no vull tornar a passar-hi mai més, em fa molta pena. És el mateix que ha passat amb l'edifici de Tabacalera.

—Els conservadors, sou vosaltres.

—Sí, conservadors de la nostra història. Sole Giménez, de Presuntos Implicados, també em deia l'altre dia que li feia pena l'enderroc de l'edifici la Tabacalera, que s'hi havia fet moltes fotos, per als discos.

—En canvi, molts carrers cèntrics es fan illes de vinants, i també al Cabanyal.

—Em sembla bé, però caldria plantar-hi més arbres, fer carrils bici que no envaesquen les zones de vianants... Aquesta és una ciutat molt pensada per als cotxes. M'agraden els carrers 30, de trànsit lent, però cal que siguen efectius, com també ho hauria de ser el transport públic.

—Què penseu de la programació cultural de València?

—La veritat és que és millorable. És millorable, és millorable [riu]. Al Rialto no li trauen prou profit...

—...I a l'IVAM?

—Bé, d'allò que era a allò que és, la diferència és abismal. M'ho diu gent de Barcelona que abans, quan hi havia Vicent Todolí de director, baixava a veure-hi exposicions. No s'hi ha mantingut el nivell, i el PP s'estima més dirigir tots els focus a la Ciutat de les Ciències. No li fan gaire cas, a l'IVAM. No hi ha un projecte de museu amb força altura.

—2011. Sereu candidata?

—No m'ho he plantejat. Pense en el dia a dia. Estic a la disposició del partit.

—Els socialistes no repetiu candidat des del 1987. Hi ha mancat un projecte a mitjà i llarg termini?

—Això no és tan fàcil de valorar. Quan et presentes, al darrere hi ha la feina de tot un equip i una llista integrada per gent amb experiència i uns altres que són nous. A més, hi influeix què passa a la Generalitat, al govern espanyol i fins i tot al món sencer... Ara és un nou temps per al partit, un temps d'esperança.

—Cansa més ser ministra o ser cap de l'oposició a València?

—Vaig ser ministra al moment més difícil, del 93 al 96, però quan tens aquesta responsabilitat, pots plasmar la teua voluntat política: un concurs d'idees per al Prado, ampliar el museu Sant Pius, el de Ceràmica... Ho portes al Congrés dels Diputats, i apa!, al *BOE*. A l'oposició, treballes d'una altra manera, i de vegades et fa ràbia. Em sent una afortunada, però, de ser una servidora pública.

—Us hauríeu estimat més alterar l'ordre dels càrrecs?

—La vida va com va, la vida és així... Però em sent una afortunada.

“No vull tornar a passar mai més per la casa de la Palmera, em fa molta pena”

Victor Maceda